

Паниум — Рақами шонздаҳ

Замони интиҳо

Jeff Pippenger

2026-02-19

Боби ёздаҳуми Дониёл бо муаррифии Доналд Трамп ҳамчун охирин президент аз подшоҳии шашуми нубуввати Китоби Муқаддас оғоз меёбад. Дар соли сеюми Куруш, ки дар он ҷо рӯё дар боби даҳум оғоз ёфта буд, дар ояти аввали боби ёздаҳум бо калимаи «низ» такмил меёбад.

Ва ман низ дар соли аввали Дорюши Модиян бархостам, то ӯро таъйид намуда, қувват бахшам. Дониёл 11:1.

Ҷабраил ҳангоми оғоз кардани баёни худ дар боби ёздаҳум бодикқат ба замони Дориюш бармегардад ва ӯро бо Куруш мепайвандад. Боби даҳум ҳамчун як рӯё то ояти охирини боби дувоздаҳум идома меёбад, ва он дар соли сеюми Куруш оғоз мешавад.

Дар соли сеюми Куруш, подшоҳи Форс, суҳане бар Дониёл, ки номаш Белтешасар хонда мешуд, ошкор карда шуд; ва он суҳан рост буд, вале муҳлати муқарраршуда дароз буд; ва ӯ он суҳанро дарёфт ва рӯёро фаҳмид. Дониёл 10:1.

Дориюш дар якҷоягӣ бо Куруш рамзи давлати дугонаи мадиён ва форсиёро ташкил медиҳанд, ки қудрати дугонаи ҷумҳурихоҳӣ ва протестантизмро дар Иёлотҳои Муттаҳида намоёндагӣ мекунад; бинобар ин, рамзи дугонаи замони охирро намоёндагӣ менамояд. Таваллуди Ҳорун ва Мусо анҷоми пешгуи чаҳорсадсолаи Иброҳимро дар ибтидои Исроили қадим нишон дод; ҳамчунин, таваллуди Яҳёи Таъмиддиҳанда ва Масеҳ ду нишонаи замони охирро дар анҷоми Исроили қадим намоёндагӣ карданд. Исо ҳамеша анҷомро ба воситаи ибтидо тасвир мекунад.

Дориюш ва Куруш дар якҷоягӣ нишонаи роҳро ифода мекунанд, ки ҳамчун замони охир муаррифӣ шудааст, вақте ки асорати ҳафтодсола дар Бобил ба анҷом расид.

«Калисои Худо бар рӯи замин дар ин давраи тӯлонии таъқиби беамон ба ҳамон андоза дар асорат буд, ки фарзандони Исроил дар айёми гурбат дар Бобил асир ниғаҳ дошта мешуданд». Prophets and Kings, 714.

Дориюш ва Куруш солҳои 1798 ва 1799-ро намунавор ифода мекунанд, ки замони поёниро намоёндагӣ менамоянд, вақте ки асорати мутанозири Исроили рӯхонӣ дар Бобили рӯхонӣ ба анҷом расид. Соли 1798 поёни низоми сиёсии папагиро муайян кард, ки ҳамчун ҳайвоне муаррифӣ шудааст, ки фоҳишаи Рум бар он савор буд.

Пас маро дар рӯҳ ба биёбон бурд; ва занеро дидам, ки бар ҳайвони арғувонӣ менишаст, ки пур аз номҳои қуфр буд ва ҳафт сару даҳ шох дошт. Ваҳй 17:3.

Наполеон ҳаёти он ҳайвонро дар соли 1798 ба поён расонд, ва дар соли 1799, он зане ки бар ҳайвон савор буд, дар ғурбат мурд. Дар соли 1989, ҳам Роналд Рейган ва ҳам Ҷорҷ Буши бузург президент буданд, ки замони охириро дар соли 1989 нишон медиҳад. Дориюш ва Куруш Рейган ва Буши бузургро намояндагӣ мекунанд. Ояти дуҷум меғӯяд:

Ва акнун ман ба ту ростиро нишон хоҳам дод. Инак, ҳанӯз се подшоҳ дар Форс бархоҳанд хест; ва ҷаҳорум аз ҳамаи онҳо бисёр сарватмандтар хоҳад буд; ва ӯ бо қуввати худ аз ҳисоби сарвати худ ҳамаро бар зидди мамлакати Юнон хоҳад барангехт. Дониёл 11:2

Бедорӣ

Дориюш — Рейган буд, Куруш — Буши бузургтар, ва он се нафаре, ки пас аз Куруш омаданд, Клинтон, Буши хурдтар, Обамаи Тақсимкунанда буданд; ва президенти чорум ва «басо сарватмандтар», ки ҷаҳонигароёни Юнонро бархезонд, Трамп буд. Калимаи «бархезондан» маънои бедор карданро дорад. Вақте ки Трамп дар соли 2015 номзодии худро эълон кард, ҷаҳонигароён, ки Юил онҳоро «бутпарастон» меномад, бедор шуданд.

Бигзор халқҳо бедор карда шаванд ва ба водии Еҳушофот бароянд; зеро Ман дар он ҷо хоҳам нишаст, то ҳамаи халқҳои гирду атрофро доварӣ намоям. Досро ба кор андозед, зеро дарав расидааст; биёед, фуруд оед, зеро ҷархушт пур аст, ҳавзҳо лабрез шудаанд; зеро шарорати онҳо бузург аст. Издиҳомҳо, издиҳомҳо дар водии қарор: зеро рӯзи Худованд дар водии қарор наздик аст. Юил 3:12–14.

Ҳангоме ки «бутпарастон» бедор карда мешаванд, «рӯзи Худованд наздик аст» дар водии Еҳушофот. «Еҳушофот» ба маънои доварию Яҳува аст; ва он водӣ ҳамчунин водии қарор номида мешавад. Аз соли 2015 ба баъд, «анбӯхҳо»-и сайёраи замин ба тадриҷ ба бастаҳои гуногуне, ки барои ҳар баҳонае, ки одамон барои қарор накардан ба хизмати Худо пеш меоранд, омода шудаанд, ворид шуданро оғоз хоҳанд кард. Дар 9/11 доварию зиндагон оғоз ёфт, ва дар соли 2015 Трамп эълон кард, ки барои мақоми президентӣ номзад хоҳад шуд. Дар 9/11 марҳалаи аввали борони охирин ба боридаи оғоз кард, ва борони охирин ҳамоно чизест, ки ҳосилро ба камол мерасонад; ва дар соли 2015, ҷордаҳ сол пас аз оғози он бороне, ки ҳосили расидаро ба вучуд меоварад, китоби Юил хушдорро ба садо меорад, ки вақте Доналд Трамп «мамлакати Юнонро ба таҳрик меорад», ё чунон ки Юил меғӯяд, вақте Трамп «бутпарастонро дар соли 2015 бедор мекунад», ҳосили сайёраи замин ба расидан оғоз мекунад.

Фаҳмидан муҳим аст, ки аввалин ҳақиқате ки дар Дониёл ёздаҳ зикр шудааст, нақши нубувватию Доналд Трамп мебошад. Аввалин подшоҳии нубуввати Китоби Муқаддас, ки дар китоби Дониёл намояндагӣ шудааст, Бобил аст. Тасаввур кунед достони Бобилро дар китоби Дониёл, агар Набукаднесар аз ҷониби Илҳом барои барқарор сохтани як намунаи нубувватӣ истифода намешуд. Подшоҳии шашуми нубуввати Китоби Муқаддас бидуни шаҳодати ҳокими ниҳонии он подшоҳӣ нопурра аст. Қоидаи нахустин зикр аҳаммияти Трампро ҳамчун рамзи дорои аҳаммияти аввалиндараҷа дар рӯёе ки Дониёл онро дар рӯзи бисту дуҷум, пас аз он ки се ҳафта рӯза дошт, дарёфт кард, муқаррар месозад.

Аммо мирзодаи подшоҳии Форс бисту як рӯз ба ман муқовимат кард; вале, инак, Микоил, яке аз мирзодагон аввалин, омад, то ба ман мадад расонад; ва ман он ҷо назди подшоҳони Форс мондам. Акнун омадаам, то туро бифаҳмонам, ки дар айёми охир ба қавми ту ҷӣ воқеъ хоҳад шуд; зеро ки ин рӯё ғанӯз барои рӯзҳои бисёр аст. Дониёл 10:13, 14.

Рӯёи боби ёздаҳум он чиро тасвир мекунад, ки дар айёми охир бар сари қавми Худо меояд, ва ин ки Трамп ҳамчун роҳбари Иёлоти Муттаҳида ва баъдан Созмони Милали Муттаҳид аст, ҳақиқатест, ки паёмадҳои абадӣ дорад ва ба фаҳмидан ё нафаҳмидани он ҳақиқат вобаста мебошад. Он ҳақиқат барои Қабраил он қадар муҳим буд, ки ба Дониёл бирасонад, ки дар ояти чордаҳум Дониёл, аз рӯшноие ки фариштаи Қабраил додааст, сабт мекунад, ки «ғоратгарони қавми ту» ҳастанд, ки рӯёро барпо мекунанд. Бе истифода бурдани Рум ҳамчун нақшаи намунавӣ барои шинохтани қадамҳои Трамп дар тӯли таърихи нубуввати Дониёл ёздаҳум, пайгирии дурусти ҳаракатҳои Доналд Трамп дар нубувват ғайриимкон аст.

Трамп, ҳамчун рамзи Иёлоти Муттаҳида дар давраи қонуни якшанбе, сурати ҳайвонро ба вучуд меоварад, ва бо ҳамин амал ӯ ҳайвонро эҳтиром менамояд; бинобар ин, он ҳам сурати ҳайвон аст, ва ҳам сурате ба ифтихори ҳайвон. Дар Ваҳй 17 папагарӣ ҳаштумин аст, ки аз миёни ҳафт аст, ва Доналд Трамп ҳаштумин президент аз замони Рейган дар вақти охир дар соли 1989 мебошад, аммо ӯ ҳамчунин шашумин аст, ки ин маъно дорад: ӯ ҳамон ҳаштуминест, ки аз миёни ҳафт аст.

Дар Ваҳйи бобии ҳафтах, Юҳанно дар ояти сеюм ба биёбон бурда мешавад, ки дар он ҷо фоҳишаро мебинад, ки бар ҳайвоне савор аст. Фоҳиша аз ҷониби ҳар як мазҳаби бузурги протестантӣ ҳамчун калисои католикӣ шинохта шудааст, гарчанде ки ҳамаи онҳо дар айёми охир эътиқодоти бунёдии худро инкор мекунанд. Калисои Рум ҳангоме ки Юҳанно ўро дид, аз хуни шаҳидон маст буд, ва ӯ унвони модари фоҳишагонро дошт. Ин нишон медиҳад, ки Юҳанно ба соли 1798 бурда шуда буд, ки дар он вақт папагӣ хуни шаҳидиятро бар худ дошт ва баъзе калисоҳои собиқ протестантӣ аллакай ба иттиҳоди католикии Рум бозмегаштанд. Аз ҳамон мавқеи назар Юҳанно «ҳафт подшоҳ»-ро дид, ки панҷи онҳо аллакай то соли 1798 сукут карда буданд, ва як подшоҳӣ дар соли 1798 вучуд дошт, ва он подшоҳӣ Иёлоти Муттаҳида буд; вале подшоҳии дигаре, ки аз даҳ подшоҳ иборат буд, баъдтар меомад, зеро дар соли 1798, ки Юҳанно дар он ҷо меистод, подшоҳии ҳафтум ғанӯз наомада буд. Он даҳ подшоҳ барои як соати бӯҳрони қонуни якшанбе ҳукмронӣ мекунанд, ва онҳо мувофиқат мекунанд, ки подшоҳии ҳафтуми худро ба ҳайвони подшоҳии панҷум бисупоранд, ки дар соли 1798 захми марговар гирифта буд.

Рақами «8» эҳёро ифода мекунад, ва папагӣ ҳамон ҳаштест, ки аз ҳафт аст, ҳангоме ки захми марговараш дар иттиҳоди сегонаи аждаҳо, ҳайвон ва пайғамбари козиб шифо меёбад, ки он ҳангоми қонуни якшанбеи наздикшаванда ба вуқӯъ меояд. Дар соли 2020 глобалистон интиҳоботро аз Трамп рабуданд ва ӯ дар кӯчаҳои Ваҳй боби ёздаҳ кушта шуд. Ду шӯҳиди Ваҳй боби ёздаҳ ду шӯҳи ҳайвони заминро ифода мекунанд, ки ҳар дуи онҳо дар соли 2020 кушта шуданд. Трамп шашумин президент пас аз Рейган дар вақти охир дар соли 1989 аст; аммо то соли 2024, ӯ ҳамчунин ҳаштумест, ки аз ҳафт подшоҳи пешина аст. Дар соли 2024,

захми марговари ў шифо ёфт ва ў ҳамзамон ҳаштумест, ки аз ҳафт аст, дар мутобиқати комил бо рамзи нубувватӣ, ки рӯёро устувор месозад. Агар ту Рум надошта бошӣ, ту ҳеч имконияте барои пайравӣ кардани ҳаракатҳои суратвори Рум надорӣ.

МАГА

Барои дарк кардани он ки чӣ гуна Трамп ҳангоми анҷом ёфтани «250» соли Нерон Кустантини Бузург аст, ё чӣ гуна ў Антиохуси Бузург дар соли 207 то милод аст, ё чӣ гуна ў охириин президентест, ки тамоми ҳаракати асри тиллоии ў бар пояи бузург гардондани Амрико — «бузург» сохтани он — бино ёфтааст, бояд эътироф кард, ки боб нахуст аз Трамп ва нақши пешгӯйонаи ў ёд мекунад.

Имзои «ҳақиқат», ки бо вожаи ибрии «ҳақиқат» ифода меёбад ва аз ҳарфҳои якум, сздаҳум ва бисту дуҷуми алифбои ибрии таркиб ёфтааст, Рейганро ҳамчун ҳарфи якум, ва Обамаро ҳамчун ҳарфи сздаҳуми исён муайян мекунад, чунонки ин дар соли 2013 намояндагӣ мешавад, вақте ки аз пайи роҳбари пешини Идораи Таҳқиқоти Имон нахустин попи йезуит омад. Азбаски роҳбари инквизитсия истеъфо дод, нуқтаи анҷоми ў бо нуқтаи оғози попи йезуит мувофиқат мекунад. Он пайванде миёни ду попи Обама 13 март соли 2013 буд. Обама бо ҳарфи сздаҳуми исён мутобиқат мекунад, ва ҳарфи бисту дуҷум Трамп аст.

Ислоҳи бисту дуҷум президентро ба ду муҳлат маҳдуд мекунад, ва ҳангоми баррасии президентоне, ки ду муҳлат доштаанд муҳлатҳояшон пайдарпай НАБУДААНД, танҳо ду нафар ҳастанд. Гровер Кливленд алфои президентоне мебошад, ки ду муҳлати ғайрипайдарпай доштанд, ва Трамп омегаи онҳост. Гровер Кливленд президенти бисту дуҷум буд, ва Трамп, ҳамчун омега нисбат ба Кливленд, хусусияти алфавии «22»-ро дорост. Кливленд ва Трамп алфа ва омегаеро намояндагӣ мекунад, ки рамзшиносии ҳарфи бисту дуҷуми алифбои ибрии дар бар мегирад. Танҳо ду президент ҳастанд, ки ду муҳлати ғайрипайдарпай доштанд, ва Трамп дуввумини он ду нафар аст. Дуи омега зарби бисту дуи алфа баробар ба чихилу чор мешавад, ки рамзи соли 1844 аст, ва он худ рамзи дари баста дар қонуни якшанбе мебошад, чунон ки бо дари бастаи соли 1844 намунавор нишон дода шудааст. Трамп чихилу чаҳорумин шахси мутафовитест, ки президент шудааст, ва ў дар замоне президент аст, ки дар қонуни якшанбе дар баста мешавад.

Трамп ҳамчун Куруши Бузург тимсол оварда шудааст. Куруши Бузург фармони аввалро содир намуд ва Артаксеркси Бузург фармони сеюмро содир кард. Фармони аввал ва сеюм бо ҳам мутобиқат доранд, зеро Исо ҳамеша анҷомро бо оғоз тасвир менамояд. Трамп он ҷо ҳузур дорад, ки «250» соли Нерон, ки бо Константино Бузург намояндагӣ мешавад, ба поён мерасад. Дар анҷоми «250» сол аз 457 то м., Трамп бо Антиохуси Бузург намояндагӣ мешавад, ки дар соли 2024, ба иҷрои ояти сздаҳ, қавитар аз пеш бозгашт.

Зеро подшоҳи шимол боз хоҳад гашт ва лашкари бисёртар аз пешинаро ба сахна хоҳад овард; ва пас аз чанд сол ҳатман бо лашкари бузург ва бо сарвати фаровон хоҳад омад.
Дониёл 11:13.

Вақте ки Иёлотӣ Муттаҳида дар замони қонуни рӯзи якшанбе аз ҷониби Рум мағлуб мегардад, он гоҳ ҳар як кишвари ҷаҳон маҷбур карда мешавад, ки ба Рум сар фуруд оварад.

«Халқҳои бегона аз намунаи Иёлотӣ Муттаҳида пайравӣ хоҳанд кард. Гарчанде ки вай пешсафӣ мекунад, бо вучуди ин ҳамон бухрон бар қавми мо дар ҳамаи қисматҳои ҷаҳон хоҳад омад». Testimonies, volume 6, 395.

«Халқҳои хориҷӣ»-ро Иёлотӣ Муттаҳида маҷбур месозад, ки чунин кунанд, зеро он дар қонуни наздикояндаи рӯзи якшанбе роҳбарии Созмони Милали Муттаҳидро ба уҳда мегирад. Созмони Милали Муттаҳид ҳамон даҳ подшоҳи Ваҳӣ 17 аст, ки бар онҳо Аҳбоб, подшоҳи даҳ қаблаи шимолӣ, ки бо Изобал издивоҷ кардааст, ҳукмронӣ мекунад. Издивоҷи Изобал бо Аҳбоб ҳамон издивоҷест, ки дар қонуни наздикояндаи рӯзи якшанбе комил мегардад. Дар қонуни рӯзи якшанбе Иёлотӣ Муттаҳида, яъне замини ҷалолии Дониёл ёздаҳ ва ҳайвони заминии Ваҳӣ сездаҳ, таърихи худро ҳамчун подшоҳии шашуми пешгӯии Китоби Муқаддас ба анҷом мерасонад. Дар кӯҳи Кармил 850 пайғамбари Баал ва қоҳинони бутзоре, ки аз суфраи Изобал меҳӯрданд, аз ҷониби Илос кушта мешаванд. Иёлотӣ Муттаҳида дар қонуни наздикояндаи рӯзи якшанбе кушта мешавад, чунон ки пайғамбарони дурӯғин дар кӯҳи Кармил кушта шуданд. Аз он пас, дoston миёни Илос аз як тараф ва Аҳбобу Изобал аз ҷониби дигар идома меёбад, ва Аҳбоб як подшоҳии даҳгонаеро намояндагӣ мекунад, ки аз ҷониби ҳамоне идора мешавад, ки аввалин бор бо Изобал зино кард. Изобал қасд дорад бо ҳар як подшоҳӣ зино кунад, аммо Аҳбоб намояндаи аввалин қасест, ки чунин кард, ва он Иёлотӣ Муттаҳида аст, ки дар кӯҳи Кармил мемирад ва дарҳол ба аввалин маъшуқаи Изобал табдил меёбад. Ба истилоҳи Дониёл ёздаҳ, маҳз дар он ҷо, дар қонуни рӯзи якшанбе, Трамп ҳамчун подшоҳи қавии Юнон, ки бо Искандари Мақдунӣ муаррифӣ шудааст, бармехезад.

Ва подшоҳи пурқудрате бархоста, бо салтанати азим ҳукмронӣ хоҳад кард ва мувофиқи иродаи худ амал хоҳад намуд. Ва ҳангоме ки ӯ бархезад, подшоҳии ӯ шикаста хоҳад шуд ва ба сӯи чор боди осмон тақсим хоҳад гашт; на ба насли ӯ, ва на мувофиқи он салтанате ки ҳукмронӣ мекард; зеро подшоҳии ӯ решақан карда хоҳад шуд, ҳатто барои дигарон, ғайр аз онҳо. Дониёл 11:3, 4.

Доналд Трамп ҳамчун «подшоҳи қавӣ»-и Созмони Милали Муттаҳид бармехезад, ки дар оят тасвир шудааст ва баъдан бо таърихи Искандари Мақдунӣ намунавор нишон дода мешавад. Вақте ки ӯ бармехезад, Иёлотӣ Муттаҳида, яъне подшоҳии шашуми нубуввати Китоби Муқаддас, ба поён мерасад, ва подшоҳии ҳафтуми даҳ подшоҳ дар Ваҳӣ боби ҳабдахум оғоз меёбад. Он даҳ подшоҳ подшоҳии ҳафтуми худро аз он ҷо ва дар ҳамон лаҳза бо мувофиқаи он оғоз мекунанд, ки подшоҳии ҳафтуми худро ба қудрати папагӣ бисупоранд, ки он подшоҳии ҳаштум аст ва аз ҳафт подшоҳии пешина мебошад. Мувофиқаи онҳо барои ба ҷо овардани иродаи Худо буд, ва иродаи Ӯ дар саросари Навиштаҳои ростӣ сатр бар сатр ифода ёфтааст.

Типологияи Рум

Оятҳои панҷ то нӯҳи боби ёздаҳуми Дониёл бо таърихи нубувватие ба иҷро расиданд, ки таърихи қудрати папавиро, чунон ки дар оятҳои сию як то чихили ҳамин боб баён шудааст, ба таври комил намунасозӣ мекард. Силсилаи таърих дар оятҳои панҷ то нӯҳ ба силсилаи таърих дар оятҳои сию як то чихил мувофиқ аст. Ҳар ду силсила давраеро муайян мекунанд, ки дар он қудрате, ки Руми папавиро намояндагӣ мекунад, аввал бар се монеа ғолиб омад, барои муддате ҳукмронӣ кард, то он ки аҳд шикаста шуд ва ин подшоҳи ҷанубро бар зидди онҳо овард, ки захми марговарро расонид. Ҳар қадар ки ин ду силсила бодикқаттар омӯхта шаванд ва бо таърих муқоиса гарданд, ҳамон қадар амиқтар маълум мегардад, ки онҳо то чӣ андоза дақиқанд. Дақиқии онҳо ҳам аз ҷиҳати он аст, ки то чӣ андоза сохтореро, ки дар дохили оятҳо мавҷуд аст, инъикос мекунанд, ва ҳам аз ҷиҳати таърихе, ки ин оятҳо ба иҷро расонд.

Таърихе, ки панҷ оятро ба иҷро расонд, бо таърихи Руми папавӣ, ки дар оятҳои сию якум то чихил баён шудааст, мувозӣ ва ҳамоханг мебошад ва барои ворид гардидани Антиохуси Кабир дар оятҳои даҳ то понздаҳ замина фароҳам меоварад.

Аммо писаронаш ба ҳаяҷон оварда хоҳанд шуд, ва анбӯҳи қўшунҳои азимро ҷамъ хоҳанд овард; ва яке аз онҳо ҳатман омада, мисли сел зер хоҳад кард ва хоҳад гузашт; пас боз хоҳад гашт, ва то қалъаи худ низ ба ҳаяҷон оварда хоҳад шуд. Дониёл 11:10.

Дар иҷрошавии ояти даҳум, Антиохуси Бузург то ҳуди қалъаи Миср бо пирӯзӣ пеш рафт, ки дар он ҷо маъракаро ба анҷом расонд, то нерӯҳои худро аз нав ҷамъ оварад. Он таърих тимсоли фурупошии Иттиҳоди Шӯравӣ дар соли 1989 аст, чунон ки дар ояти чихилуми ҳамин боб тасвир шудааст.

Ва дар вақти охир подшоҳи ҷануб ба ӯ ҳамла хоҳад кард; ва подшоҳи шимол бар ӯ мисли тундбод хоҳад омад, бо аробаҳо, ва бо саворагон, ва бо киштиҳои бисёр; ва ӯ ба кишварҳо дохил хоҳад шуд, ва онҳоро зерӣ об монда гузашта хоҳад рафт. Дониёл 11:40.

Ибораи «ҳатман хоҳад омад, ва лабрез хоҳад шуд, ва хоҳад гузашт» дар ояти даҳум дар забони ибронӣ айнаи ҳамон ибораест, ки дар ояти чилум омадааст: «ӯ ба кишварҳо дохил хоҳад шуд, ва лабрез шуда, хоҳад гузашт». Ҳар ду оят замонро муайян мекунанд, ки подшоҳи шимол (Антиохус дар ояти даҳум ва Рейган дар ояти чилум) подшоҳи ҷанубро мағлуб месозад (Птолемей дар ояти даҳум ва Иттиҳоди Шӯравӣ дар ояти чилум). Ҳар ду ҳамла ҷавобии интиқомомез бар зидди пирӯзии қаблии подшоҳи ҷануб буданд (Птолемей дар оятҳои панҷум то нӯҳум ва Наполеон дар ояти чилум). Ангезаи подшоҳи ҷануб барои ҳамла аҳдномаи шикасташуда буд (издивоҷи Беренис дар оятҳои панҷум то нӯҳум ва Аҳдномаи шикасташудаи Толентиной соли 1797 бо Наполеон). Сохтори нубувватие, ки дар дохили ин оятҳо муаррифӣ шудааст, инчунин иҷрошавии баъдии ин оятҳо дар таърих, бо Ишаё 8:8 низ мутобиқат мекунад.

Ва ӯ аз Яхудо хоҳад гузашт; лабрез шуда, хоҳад гузарид, то ба гардан хоҳад расид; ва густариши болҳояш тамоми паҳнои замини туро, эй Имонуил, фаро хоҳад гирифт. Ишаё 8:8.

Ҳангоме ки Ишаъё пешгӯӣ мекунад, ки лашкари Санҳериб «ҷорӣ шуда, убур хоҳад кард», ин боз ҳамон ибронии ҳамон аст, ки дар оятҳои даҳ ва чихил омадааст. Ишаъё муайян месозад, ки кай Санҳериб, подшоҳи салтанати шимолӣ, салтанати ҷанубии Яхудоро мағлуб кард, вале ӯ Ерусалимро барпо гузошт, зеро ӯ танҳо «то гардан» расид, ҳамон тавре ки Антиохус дар ояти даҳ то сарҳад расид. Ангезаи Санҳериб ин буд, ки Ҳизкиё аҳдро бо Ашшур шикаста буд, чунон ки ин дар бас кардани хирочи мувофиқашуда аз ҷониби Ҳизкиё таҷассум ёфтааст. Аҳди шикасташуда нисбат ба он се ояти мувозӣ ҳолати истисноист. Ҳар сеи онҳо шикастани аҳдро дар бар мегирифтанд, аммо дар мавриди Птолемей ва Наполеон подшоҳи шимолӣ ба шикастани аҳд муттаҳам мешуд. Санҳериб, подшоҳи шимолӣ, Ҳизкиёро ба сарпечӣ аз супурдани хирочи муқарраршуда муттаҳам кард.

Ва дар соли чордахуми подшоҳии Ҳизкиё, Сенҳориб, подшоҳи Ошур, бар ҳамаи шаҳрҳои ҳисордори Яхудо баромада, онҳоро гирифт. Ва Ҳизкиё, подшоҳи Яхудо, назди подшоҳи Ошур ба Локиш фиристода, гуфт: «Ман гуноҳ кардам; аз назди ман баргард; ҳар чӣ бар ман бор кунӣ, онро хоҳам бардошт». Ва подшоҳи Ошур бар Ҳизкиё, подшоҳи Яхудо, сесад талант нуқра ва сӣ талант тилло муқаррар кард. Ва Ҳизкиё тамоми нуқраеро, ки дар хонаи Худованд ва дар ганҷинаҳои хонаи подшоҳ ёфт мешуд, ба ӯ дод.
4 Подшоҳон 18:13–15

Лашкари шимолии Санҳериб ҳангоми раҳпаймоии худ ба сӯи Ерусалим чихилу шаш шаҳри Яхудоро забт кард. Аз назари набавӣ аҳамияти бузург дорад, ки Ишаъё 8:8 бо оятҳои даҳ ва чихил пайваст мешавад ва ба ин тартиб шохиди сеюмеро дар бораи фурӯпошии подшоҳии ҷанубӣ — Иттиҳоди Шӯравӣ — дар соли 1989 фароҳам меоварад. Он фурӯпошӣ оғози давраи ояти чихилро нишон медиҳад, ки ҳолӣ аст. Аз иҷро шудани ояти чихил дар соли 1989 то ояти чихилу як, ки қонуни якшанбеи ба зудӣ ояндаро ифода мекунад, дар ояти чихил як давраи ҳолӣ вучуд дорад. Он давра аз соли 1989 оғоз ёфта, бо қонуни якшанбе анҷом меёбад. Ояти чихил дар бораи он фосолаи замонӣ чизе намегӯяд, аммо ояти чихилро метавон бо усули «сатр бар сатр» фаҳмид.

Калиди асли барои барқарор сохтани таърихи ниҳонии ояти чихилум, шаҳодати Ишаъё дар бораи ҷанги интиқомҷӯёнаи пирӯзманди салтанати шимолӣ бар зидди салтанати ҷанубӣ мебошад. Хоҳ ин исёни Ҳизкиё бошад, ки аз риояи уҳдадорӣ пешинаи додани «бач» ба Ашшур даст кашид, хоҳ қанор гузоштани Беренис аз ҷониби Антиохус, ё Аҳдномаи Толентиной Наполеон, ҳар се оят дар таърихҳои иҷро шуданд, ки аҳдномаи шикастаро ҳамчун ангезаи асосии ҳамла таъкид мекунанд. Дар замони раёсати ҷумҳурии Обама, зери Вазорати қорҳои хориҷии Ҷон Керрӣ, ёвари котиби давлатӣ Виктория Нуланд инқилоби рангаеро ба вучуд овард, то ҳукумати Украинаро сарнагун созад. Аз ҳамон лаҳза ба ин сӯ, дар бораи ҷанги Украина ду ҷониби як баҳс вучуд дорад: Путин мегӯяд, ки ин натиҷаи аҳдномаи шикаста буд, ва муҳолифонаш мегӯянд, ки аҳдномае, ки Путин ба он ишора мекунад, ҳеҷ гоҳ дар он заминае, ки Путин даъво дорад, вучуд надошт. Хоҳ аҳдномае воқеан баста шуда, сипас шикаста шуда бошад, ё баръакс, аҳамияте надорад, зеро сабти нубувват танҳо аҳдномаи шикастаро ҳамчун ангезаи ҷанг қайд мекунад.

Ишаъё 8:8 «калид»-еро фароҳам меоварад, то дида шавад, ки подшоҳи шимол танҳо то гардан, ё то сар, фатҳ мекунад. Он «калид» Русияро ҳамчун саре муайян месозад, ки баъд аз фурӯпошии бадан дар соли 1989 бар ҷой монд. Аҳамияти нубуввати ояти ҳашт на танҳо дар «калид»-и муайян кардани сар ёфт мешавад, балки муайян сохтани «гардан», ки сар, ё пойтахтро ифода мекунад, танҳо дар иртибот бо порчаи пешини ҳамоно рӯъёи Ишаъё 8 метавонад устувор гардад. Он рӯъё дар боби ҳафт оғоз меёбад, ва дар оятҳои ҳафт ва ҳашт сар ҳамчун подшоҳ, ё салтанати ӯ, ё пойтахти як салтанат муайян карда мешавад. Уршалим пойтахти Яхудо буд, ки 46 шаҳри он аз ҷониби лашкари Санҳариб фатҳ гардид, вале Санҳариб шаҳри пойтахти Уршалимро бар ҷой гузошт.

Зеро сари Сурия — Димишқ аст, ва сари Димишқ — Разин; ва дар давоми шасту панҷ сол Эфроим шикаста хоҳад шуд, то қавме набошад. Ва сари Эфроим — Сомария аст, ва сари Сомария — писари Рамалиё. Агар имон наоваред, албатта устувор нахоҳед монд. Ишаъё 7:8, 9.

Вақте ки лашкари Санҳариб дар соли 701 то милод ба деворҳои Уршалим расид, ӯ то ба гардан баромад, ва бо ин кор; шохиди таърихӣ аз бокӣ мондани Русия пас аз фурӯпошии соли 1989-ро бокӣ гузошт. Чунон ки Антиохуси Кабир интиқоми худро бар зидди подшоҳии ҷануб оғоз намуд, ӯ дар ояти даҳум то ба сарҳади Миср расид, вале ба он дохил нашуд. Он чӣ дар пирӯзии Антиохус дар ояти даҳум аҳамият дорад, ин аст, ки он анҷоми як юриши ҳарбии Антиохусро нишон медиҳад, ки ҷанги равшану мушаххасе надошт, балки кори ӯро дар аз нав барқарор намудани сарзаминҳои пештар аз дастфатта ифода мекунад. Фатҳи ӯ дар ояти даҳум анҷоми ҷандин пирӯзиро таҷассум менамояд. Ӯ маъракаи ҷанги ҷоруми Сурияро дар Рафия ба анҷом расонд, ки маънояш «сарзамини сарҳадӣ» аст, ва Рафия сарҳад, ё «гардани» Миср буд. Юриши Антиохус аз соли 219 то милод то соли 217 то милод аз ҳад гузаштан ва убур кардани фурӯпошии Иттиҳоди Шӯравӣ аз соли 1989 то 1991-ро таҷассум менамояд, вақте ки подшоҳ аз кишварҳо убур кард.

Аз ҷиҳати нубувватӣ, Ишаъё 8:8 иҷозат медиҳад, ки Русия, ҳамчун гардан дар ҷанги Сеннахериб, ё қалъа дар ҷанги Антиохус, дар ҷанги Рофиё ҳамчун подшоҳи ҷануб шинохта шавад, чунонки инро иҷрои ояти ёздаҳум нишон медиҳад. Бо ин амал, он бевосита таърихӣ беруниро, ки аз ҷониби аждаҳо (подшоҳи ҷануб), ҳайвони ваҳшӣ (подшоҳи шимол) ва пайғамбари дурӯғин (қудрати ваколатии подшоҳи шимол) муаррифӣ мешавад, бо ҳатти дохилии нубувват, чунонки аз ҷониби нубуввати шасту панҷсолаи ояти ҳафтуми боби ҳафтум муаррифӣ мегардад, ба ҳам мепайвандад.

Аз ҷиҳати нубувватӣ, аҳамияти ба Ерусалим боло омадани Санҳариб яке аз пуриктидортарин шаҳодатҳои нубуввати қудрати Худоро дар Навиштаҳо фароҳам меоварад, зеро Худо дар он ҷо лашкари 185,000-нафараи Санҳарибро дар як шаб нобуд сохт. Рӯзи пеш аз он, бар девори Ерусалим ҳам Элёким ва ҳам Шабно буданд, ки рамзҳои адвентизми Лаодикиягӣ ва Филадельфиягӣ мебошанд, ки назди дари баста дар соли 1844 ва дари бастаи қонуни якшанбе нишонгузорӣ шудаанд.

Ва дар соли чордахуми подшоҳи Ҳизқиё чунин воқеъ шуд, ки Санҳариб, подшоҳи Ашшур, бар ҳамаи шаҳрҳои мустаҳками Яҳудо баромада, онҳоро тасхир кард. Ва подшоҳи Ашшур Рабшоқиро аз Лохиш назди подшоҳ Ҳизқиё ба Ерусалим бо лашкари азим фиристод. Ва ӯ назди наҳри ҳавзи болой, дар шоҳроҳи саҳрои чомашӯй истод. Он гоҳ Элиёқим, писари Ҳилқиё, ки бар аҳли хона таъйин шуда буд, ва Шабно, котиб, ва Юоҳ, писари Ософ, нависанда, назди ӯ берун омаданд. Ишаъё 36:1–3.

Дар боби ҳафтуми Ишаъё, Ишаъё бо паёме назди Оҳози шарир, подшоҳи Яҳудо, салтанати чанубӣ, фиристода мешавад. Маҳз ҳамон салтанатест, ки Санҳариб дар боби ҳаштум, ояти ҳашт, ба он ҳамла мекунад. Вақте ки Ишаъё бо подшоҳи шарир Оҳоз вомехӯрад, ӯ бо вай «назди наҳри ҳавзи болой, дар роҳи киштзори чомашӯён» вомехӯрад, ки айнан ҳамон ҷоест, ки Рабшоқо номи Худовандро куфр мегӯяд. Ишаъё таълим меод, ки ӯ ва фарзандонаш аломатҳо буданд.

Инак, ман ва кӯдаконе ки Худованд ба ман ато намудааст, барои аломатҳо ва барои мӯъҷизот дар Исроил аз ҷониби Худованди лашкарҳо ҳастем, ки дар кӯҳи Сион сокин аст. Ишаъё 8:18.

Вақте ки Ишаъё бо подшоҳи шарир Оҳоз «назди наҳри ҳавзи боло, дар роҳи саҳрои чомашӯён» вохӯрд, Ишаъё писараш Шеор-Ёшубро бо худ оварда буд, ки маънояш ин аст: «Боқимондае боз хоҳад гашт».

Пас Худованд ба Ишаъё гуфт: «Акнун ту ва писарат Шеор-Ёшуб берун рафта, Аҳозро дар охири ҷӯйбори ҳавзи болой, дар роҳи саҳрои чомашӯй, пешвоз гир». Ишаъё 7:3.

Шеор-Ёшув нишон медиҳад, ки паёме, ки Ишаъё «дар интиҳои наҳри ҳавзи болой, дар шоҳроҳи саҳрои чомашӯй» эълон кард, паёмест, ки бақияро, ки бозмегарданд, муайян месозад. Он бақия ҳамонҳоянд, ки дар китоби Малоқӣ даъват шудаанд, то бо бозгаштан назди Худованд ва бо баргардонидани даҳякҳо ба анбор, Худовандро бисанҷанд. Онҳое ки бозмегарданд, ҳамчунин аз ҷониби Ирмиё ҳамчун касоне муарриф шудаанд, ки баъд аз ноумедии аввал бозмегарданд. Дар боби ҳафтум «интиҳои наҳри ҳавзи болой, дар шоҳроҳи саҳрои чомашӯй» Ишаъёро нишон медиҳад, ки ба як подшоҳи шарирӣ чанубӣ паём медиҳад; ва дар Ишаъё сию шаш Элёқим, Шабно ва Ёаҳи котиб аз ҷониби Ҳизқиё амал мекарданд, дар ҳоле ки Рабшоқӣ намояндаи Санҳариб буд.

Паёми аввалини «интиҳои маҷрои ҳавзи боло дар шоҳроҳи майдони чомашӯй» аз ҷониби Ишаъё ва писараш эълон карда шуд; паёми охирини «интиҳои маҷрои ҳавзи боло дар шоҳроҳи майдони чомашӯй»-ро се шахс эълон намуданд. Паёми аввал ба подшоҳи дохилӣ буд, ва паёми дуюм ба подшоҳи хориҷӣ. Хатти ҷудокунанда девор аст, ки рамзи қонуни Худост, ва қонуни якшанбе, ки барҳам дода шудани девори ҷудоии калисо ва давлатро ифода мекунад. Дар қонуни якшанбе, ё назди девор, се рамз вучуд дорад: Элёқим Филадельфия аст, Шебно Лоудикия аст, ва Юоби котиб Сардис аст.

Дар вақти қонуни якшанбе, мувофиқи Дониёл 11:41, бисёре сарнагун мешаванд; ва он афрод ҳамон қасонанд, ки барои нуре, ки бар шанбеи рӯзи ҳафтум доранд, масъул нигоҳ дошта мешаванд. Онҳое ки дар ояти 41 сарнагун мешаванд, адвентистони рӯзи ҳафтуми Лоудикия

мебошанд, ва Элиёким намояндаи Филадельфия аст.

Ва дар он рӯз чунин хоҳад шуд, ки Ман бандаи Худ, Элиёкими писари Ҳилқиёро хоҳам хонд; ва ўро бо чомаи ту хоҳам пӯшонид, ва бо камарбанди ту ўро қувват хоҳам бахшид, ва ҳукмронии туро ба дасти ў хоҳам супурд; ва ў барои сокинони Ерусалим ва барои хонаи Яхудо падар хоҳад буд. Ва калиди хонаи Довудро бар китфи ў хоҳам гузошт; пас ў хоҳад кушод, ва ҳеҷ кас нахоҳад баст; ва ў хоҳад баст, ва ҳеҷ кас нахоҳад кушод. Ишаё 22:20–22.

Ва ба фариштаи калисои Филадельфия бинавис: Инҳоро Ў мегӯяд, ки Қуддус аст, Ҳақ аст, калиди Довудро дорад, мекушояд ва ҳеҷ кас баста наметавонад; ва мебандад ва ҳеҷ кас кушода наметавонад. Аъмоли туро медонам: инак, пеши ту дари кушодаро ниҳодаам, ва ҳеҷ кас наметавонад онро бубандад; зеро ки қуввати андак дорӣ, вале каломии Маро нигоҳ доштаӣ ва номи Маро инкор накардаӣ. Инак, аз аҳли канисаи Шайтон, ки худро яҳудӣ мегӯянд, вале нестанд, балки дурӯғ мегӯянд, онҳоро водор хоҳам кард, ки омада, пеши пойҳои ту сачда кунанд ва бидонанд, ки Ман туро дӯст доштаам. Ваҳй 3:7–9.

Шебно бо Элиёким иваз карда мешавад, ва Шебно бар девор Адвентистони Рӯзи Ҳафтумии Лаодикияро намояндагӣ мекунад, ки қабул надоранд аз паёми борони пешин ё охири баҳра бардоранд. Борони пешин бо калисо тавассути Ишаё ва бақияе, ки баргаштанд, намояндагӣ шуда буд, ва паём ба калисои муртад равона гардида буд, ки онро подшоҳи шарир Оҳоз намояндагӣ мекард. Паём аз болои девор ба подшоҳи шарирӣ шимол дода шуд, ки дар ҷустуҷӯи мағлуб сохтани Ерусалим буд, ва он дар робита ба борони пешин, борони охириро намояндагӣ мекунад. Дар ҳоле ки калисои Худо доварӣ мешавад, борони пешин ё собиқ қатра-қатра меборад, аммо дар вақти қонуни якшанбе борон беандоза рехта мешавад. Паём ба Оҳоз паёми дохилӣ буд; паём ба Санҳориб берунӣ буд. Овози аввалини Ваҳй 18:1–3 такрори паёми фариштаи дувум аст ва он дохилӣ мебошад. Овози дувуми боби ҳаждаҳуми Ваҳй, ояти чорум, берунӣ аст ва он паёми сеюм мебошад. Ишаё ва писараш паёми дохилии фариштаи дувумро оварданд, ва бар девор бо паёми берунӣ се ҷон ҳузур доранд.

Элиаким саду чилу чаҳору чаҳор ҳазор аст; Шебно Адвентизми рӯзи ҳафтуми Лаодикия аст, ки дар он вақт аз даҳони Худованд берун андохта мешавад. Юоби котиб рамзи рамаи дигари Худост, ки таърихеро, ки то ба девор мерасад, сабт мекунанд, то ки ҳангоме ки нишонаи Элиаким барафрошта шавад, онро бишносанд.

Ишаё 8:8 паёмҳои Ишаё бобҳои шаш то дувоздаҳро ба Дониёл 11:10 ворид месозад. Бо ин кор, он шоҳиди дувумро фароҳам меоварад, ки сари подшоҳӣ пас аз ҳамла боқӣ мемонад. Он далели аҳдномаи шикасташударо муайян мекунад, ки барои барангехтани ҷанг ба кор бурда мешавад.

Аз фурӯпошии Иттиҳоди Шӯравӣ дар соли 1989, дар ояти чиҳилум, то қонуни наздикояндаи якшанбе, ки дар ояти баъдӣ ифода ёфтааст, сиюхафт соли таърихи нубувватӣ вучуд дорад, ки ояти чиҳилум дар бораи он ҳеҷ намегӯяд. Оятҳои даҳ то понздаҳи Дониёл ёздаҳ таърихи нубувватиеро ифода мекунанд, ки дар ояти чиҳилум баррасӣ нашудааст. Онро танҳо

ҳангоми ба кор бурдани усули «сатр бар сатр» дидан мумкин аст. «Агар имон наоваред, яқинан устувор нахоҳед шуд», ин ҳушдори нубувватист, ки ба он се ояте пайваст аст, ки соли 1989-ро тасвир мекунанд, ва иҷрои таърихии ояти ҳаштуми Ишаъё ҳашт озмоишро барои Элёқим ва Шабно нишон медиҳад. Оё мебинед, ё кӯр ҳастед?

Ояти чилу якуми Дониёл ёздаҳум ҳамон қонуни наздик-ояндаи якшанбе дар Иёлоти Муттаҳида аст, ки ба воситаи таърихе, ки ояти шонздаҳумро ба анҷом расонд, намунагӣ шудааст.

Лекин касе ки бар зидди ӯ меояд, мувофиқи иродаи худ амал хоҳад кард, ва ҳеҷ кас пеши ӯ истода натавонад; ва ӯ дар замини ҷалол хоҳад истод, ки он ба дасти ӯ нобуд хоҳад шуд. Дониёл 11:16.

Вай ҳамчунин ба замини ҷалол хоҳад даромад, ва кишварҳои бисёре фурӯ хоҳанд рехт; аммо инҳо аз дасти ӯ раҳо хоҳанд шуд: Адӯм, ва Мӯоб, ва сарварони бани-Аммӯн. Дониёл 11:41.

Иҷрои таърихии ояти шонздаҳум то ояти сиюми Дониёл ёздаҳ таърихи Руми бутпараст аст. Ҳар як сатри нубувватӣ дар боби ёздаҳуми Дониёл ё таърихи Руми бутпараст, папавӣ ё муосирро тимсол мекунад. Ҳар як сатр ё бевосита як таърихи румиро муайян месозад, ё таърихи ояндаи румиро ба таври тимсолӣ нишон медиҳад. Ҳар як сатр. Оятҳое, ки бевосита ба таърихе ишора мекунанд, ки тавассути Руми бутпараст иҷро шудааст, Руми папавиро тимсол мекунанд. Якҷоя, Руми бутпараст ва Руми папавӣ дар бораи Руми муосир шаҳодат медиҳанд. Рум рӯёро барқарор месозад, зеро аз ибтидои боб то анҷоми он, рӯё дар бораи Рум аст.

Исо ошкор кард, ки ҳоине вучуд дорад, то ба шогирдонаш кумак наояд, ки ҳангоме ки хиёлати Яҳудо фош мегардад, имон оваранд.

«Ҳангоми эълон кардани вой бар Яҳудо, Масеҳ ҳамчунин нисбат ба шогирдони Худ мақсади раҳм дошт. Бо ин роҳ Ӯ ба онҳо далели ниҳони Масеҳии Худро дод. Ӯ гуфт: “Аз ҳозир, пеш аз он ки воқеъ гардад, ба шумо мегӯям, то вақте ки воқеъ шавад, имон оваред, ки МАН ҲАСТАМ”. Агар Исо хомӯш мемонд ва гӯё аз он чи бар Ӯ омадани буд, беҳабар менамуд, шогирдон метавонистанд гумон кунанд, ки Устодашон пешбини илоҳӣ надошт ва ногаҳон ба дасти издиҳоми қотилон таслим ва хиёнаткорона супурда шудааст. Як сол пеш Исо ба шогирдон гуфта буд, ки дувоздаҳ нафарро баргузидааст, ва яке аз онҳо иблис аст. Акнун суҳанони Ӯ ба Яҳудо, ки нишон меод хиёлати вай пурра ба Устодаш маълум буд, дар замони таҳқири Масеҳ имони пайравони ҳақиқии Ӯро қавӣ мегардонид. Ва ҳангоме ки Яҳудо ба анҷоми даҳшатноки худ мерасид, онҳо войеро, ки Исо бар хиёнаткор эълон карда буд, ба ёд меоварданд». «Орзуи асрҳо», 655.

31 декабри соли 2023 Шери қабилаи Яҳудо ба кушодани муҳри ваҳии Худ дар бораи Худ оғоз намуд, ва озмоиши бунёдӣ оғоз ёфт. Озмоиш бар сари он буд, ки оё Рум ҳанӯз ҳам рамзе буд, ки рӯёро дар ояти чордахум барпо менамуд, ё ин ки вазъ дигар шуда буд? Вақте ки аввалин зиддимасеҳ аз Иёлоти Муттаҳида 8 майи соли 2025 ба подшоҳӣ оғоз кард, ояти чордахум иҷро шуда буд. Он гоҳ мумкин гардид, ки дида шавад, ки муносибати миёни

Трамп ва поп Лев бо Рейган ва Юҳанно Полуси II намунасосӣ шуда буд. Ҷанги Украина, ки дар соли 2014 оғоз ёфт, вақте ки Вазорати корҳои хориҷии Иёлоти Муттаҳида инқилоби рангаеро дар Украина ба вучуд овард, дар давраи президентии Обама руҳ дод, ки ӯ дар замони ду поп ҳукмронӣ мекард. Рейган ва Юҳанно Полуси II дар ояти даҳум, ва сипас дар соли 2014 Ҷанги Украина оғоз ёфт, чунон ки аз ҷониби ҷанги сарзамини марзӣ дар ояти ёздаҳум, ё ҷанги Рафия, муаррифӣ шудааст. Рафия маънои «сарзамини марзӣ»-ро дорад, ва калимаи «Украина» низ ҳамин маъноро дорад. Дар он таърих Обама ва ду поп ҷанги дуҷуми се ҷанги оятҳои даҳум то понздаҳумро нишон медиҳанд. Сипас дар соли 2024, Трамп дар иҷрои ояти сёздаҳум бозгашт. Он гоҳ дар ояти чордаҳум рӯё бо расидани ҳамтои попи Трамп барпо мегардад.

Он чи муқаррар карда шуд, ин аст, ки се набардҳои оятҳои даҳум то понздаҳум се нишонаеро ифода мекунанд, ки ҳар яке муносибати байни Изобал ва Аҳъобро, ки ба Кӯҳи Кармил дар қонуни рӯзи якшанбе мебарад, муайян месозанд. Бо Рейган, Изобал дар Сомария буд, ки тавассути иттиҳоди пинҳонӣ маҳфӣ нигоҳ дошта мешуд. Сипас қоҳинони Баал ва анбиёи бустон рӯҳониятгарои католикизми либералии «woke»-ро боло бардоштанд, ки бо рамзшиносии шизофрении Обама—ҳам пайғамбари қозибӣ протестантизми муртад ва ҳам пайғамбари қозибӣ Ислом, парастии модар-замин, беҳаёӣ ва анархияи Инқилоби Фаронса—омехта буд. Сипас Трамп дар соли 2024 бозгашт, ва муносибати ошқори байни ҳайвон ва тасвири он дар соли 2025 зоҳир гардид. Ҳоло соли 2026 аст, ва озмоиши зоҳирии рӯёии таҳкурсии гузашта шудааст, ва акнун мо дар рӯёи озмоиши маъбад қарор дорем.

Ояти ёздаҳум дар ҷанги Рофӣ дар соли 217 то милод иҷро гардид ва ҷанги Украинаро, ки дар соли 2014 оғоз ёфт, дар соли 2022 шиддат гирифт ва ҳоло дар остонаи анҷомёбист, ба таври рамзии пешгӯёна ифода менамояд. Путин ғолиб хоҳад омад, аммо ин пирӯзӣ фақат оғози сукути ӯро ворид месозад. Сохтори пешгӯёнаи ояти ёздаҳум ва иҷрои таърихӣ он дар пирӯзии Птоломей дар ҷанги Рофӣ дар соли 217 то милод, ҳамчун иҷрои ояти ёздаҳуми боби ёздаҳум, бо таърихи пешгӯёнаи подшоҳ Уззӣ мувофиқат мекунад. Ҳам Птоломей ва ҳам Уззӣ подшоҳони ҷанубӣ буданд, ки дилҳояшон ба сабаби муваффақиятҳои ҳарбӣ боло гирифта шуд, аммо ҳамин дилҳои мағрур ҳар дуи онҳоро ба сукут овард, ва ҳалокати ҳар ду бо қӯшишҳои мутақобила барои овардани қурбонӣ дар муқаддасгоҳи Уршалим алоқаманд аст.

Мо дар мақолаи оянда баррасии ҳалокати Путинро, ки дар ояти понздаҳум ба ҷанги Панюм меанҷомад, идома хоҳем дод.